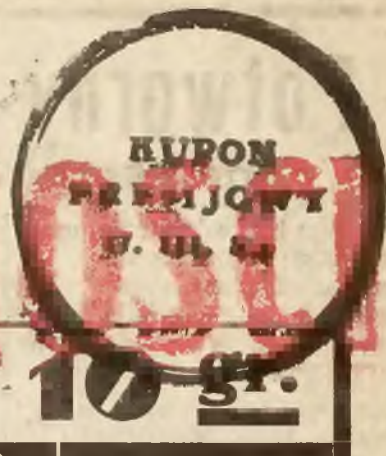

OSTATNIE WIADOMOŚCI

KRAKOWSKIE

Rok IV.

Kraków, niedziela 18 marca 1934

Nr. 77

P. Prezydent zamknął sesję Sejmu i Senatu

Wczoraj przed południem przy był do gmachu Sejmu dyrektor biura prawnego Prezesa Rady Ministrów p. Paczowski i doręczył marszałkom Izby Ustawodawczych zarządzenie Prezydenta Rzplitej, zamykające z dniem wczorajszym sesję zwyczajną Sejmu i Senatu. W ten sposób zakończyły prace Izby Ustawodawczej. W okresie sesji zwyczajnej Izby uchwały o bok budżetu, który stanowi naj ważniejszy i główniejszy przedmiot obrad Izby Ustawodawczych, szereg innych ważnych ustaw. Wydajność pracy ostatniej sesji była bardzo wielka. Mimo stosunkowo krótkiego terminu Izby nie tylko dotrzymały terminów, przewidzianych przez Konstytucję, ale nawet dwa tygodnie przedtem zakończyły prace nad budżetem, co właśnie umożliwiło wczesne zamknięcie sesji.

Niezależnie od bieżących nie jako ustaw, które uchwalili Sejm, dnia 26 stycznia uchwalili Sejm projekt nowej konstytucji.

Największym oredownikiem zmiany konstytucji był i jest Blok Bezpartyjny, a wraz z nim obóz rządzący. Zmiana ustroju była dla obozu rządzącego zagadnieniem pierwszej wagi. Projekt nowej ustawy konstytucyjnej przeszedł już najważniejszą fazę, Sejm. W tej Izbie projekt BB. uzyskał ustawowo przewidywaną większość. W chwili obecnej ciężar prac nad zmianą konstytucji przeniesi się do Senatu. Tam BB. posiada kwali fikowaną większość, a więc trudności z uchwaleniem nie będzie. Aktualna jest podobno sprawa różnych zmian, które z powodu nagłego i szybkiego uchwalenia w Sejmie nie mogły być uwzględnione. Te zmiany mają być przeprowadzone w Senacie.

SPRAWA SESJI NADZWYCZAJNEJ

Pozostaje jednak zagadnienie, czy sprawa zmiany konstytucji jest uważana jako pilna. W tym wypadku tylko zwołano by nadzwyczajną sesję Izby Ustawodawczych, przyczem prac skupiałaby się niemal wyłącznie w Senacie. Sprawa sesji nadzwyczajnej nie jest bynajmniej przesadzona. Wręcz przeciwnie, wiele przemawia za tem, że dla celów zmiany konstytucji nie zostanie zwołana. Czynniki mlarodajne podnosiły zawsze, że uważają sprawę zmiany konstytucji za bardzo ważną, ale nie za nagłą. W takim wypadku Senat zajmie się konstytucją podczas przyszłej zwyczajnej budżetowej sesji.

NOWA ORDYNACJA WYBORCZA

Równocześnie z ostatnimi pracami nad nową konstytucją rozpoczęła się prace nad nową ordynacją wyborczą do Sejmu i Senatu, który opierać się będzie na zupełnie innych podstawach.

Bandyckie porachunki

Domyślamy się odrazu, czy tając powyższe dwa wyrazy — cne rzeczywiście oznaczają krew!

Czyż jednak różni się taki bandycki porachunek od porachunku oślepionego żądzą, a o sztańskim charakterze mężczyzny, którego przynęca miłość, piękna kobieta, zakochana w innym? W szale zazdrości gotów morderować wszystkich ktokolwiek stanie mu

Zamknięcie Izby Ustawodawczych oznacza równocześnie przeniesienie ciężaru prac ustawodawczych z ul. Wiejskiej t. i. z gmachu Sejmu do poszczegól

nych ministerstw. Na podstawie ustawy o pełnomocnictwach Prezydent będzie mógł wydawać rozporządzenia z mocą ustawy.

Sledztwo po zajściach na Uniwersytecie

W dniu wczorajszym po zamknięciu Uniwersytetu wskutek napadu na profesora Hande lsmana, rozpoczęte zostały dwa równoległe dochodzenia władz uniwersyteckich, jak i władz bezpieczeństwa.

Z polecenia rektoratu okoliczność napadu bada audytor uniwersytetu mgr. Baranowski, który przesłuchał mu szereg studentów uczestników zebrania koła historyków. Dochodzenie policyjne wdrożone zostało z tego powodu, że napad na prof. Hande lsmana, traktowany jest w świetle przepisów kodeksu karnego, jako przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego.

Zajście z prof. Hande lsmanem zakwalifikowane zostało jako znieważenie urzędnika państwowego w czasie pełnienia jego obowiązków służbowych. Napad miał, bowiem miejsce po zebraniu, na którym prof. Hande lsman występował w charakterze kura tora stowarzyszenia. Za czyn taki na podstawie art. 132 i 133 K. K. grozi kara więzienia do lat 5-ciu.

Sekretariat rektora wydał zarządzenie obostrzające wstęp na teren uczelni z powodu zawieszenia wykładowców. Przez bramy uniwersyteckie wpuszczane są wyłącznie osoby posiadające specjalne przepustki z podpisem sekretarza Uniwersytetu dr. Wajdy. Przepustki takie otrzymali członkowie ciała profesorskiego, personel urzędniczy oraz doktoranci i studenci, którzy udają się na odbywające się egzaminy magisterskie na wydziale matematycznym. Mimo zawieszenia wykładowców egzaminy nie zostały przerwane.

Gdzie się podział milioner amerykański?

ATENY. (PAT.) Tajemnicze zniknięcie milionera amerykańskiego Samuela Insulla, który schronił się do Grecji, ścigany przez władze Stanów Zjednoczonych za nadużycia podatkowe, obudziło wielką sensację.

Zbieg porzucił żonę oraz luksusowo urządzone mieszkanie i przepadł bez śladu. Zdołał on zmylić czujność policji greckiej i według niesprawdzonych pogłosek, przebrany za kobietę u

ciekł do Teb.

Policja grecka poszukuje energicznie zbiegłego milionera i wysłała telegraficzne listy gończe do wszystkich państw bałkańskich. Rządy państw bałkańskich zapowiadają zresztą stanowczo, iż aferzysta amerykański nie może liczyć na schronienie i że w razie pojawienia się na ich terytorjum będzie natychmiast wydany.

Zniknięcie Insulla budzi tam

większe zainteresowanie, że ostatecznie okazał on skrucę i gotowość powrotu do Stanów Zjednoczonych, gdzie miał oddać się dobrowolnie w ręce sprawiedliwości.

Jak donoszą z Aten, Samuel Insull znajduje się na pokładzie parowca greckiego „Neoklis”, który opuścił Grecję we środę po południu. Spodziewają się, że kapitan zawróci z powrotem do Piraeusu.

4 okręty i 17 samolotów w akcji ratunkowej

Zdążają ku obozowi rozbitków z „Czeluski na”

MOSKWA. (P.A.T.). Łamacz lodów „Krasin” ukończył w ciągu 18 dni remont i niebawem wyruszy na ratunek rozbitków „Czeluski na”, mając na pokładzie ekspedycję ratunkową pod dowództ

twem znanego badacza polarnego Smirnowa.

Ogółem w akcji ratowniczej biorą udział obecnie 4 okręty i 17 samolotów. Start lotników Wodopianowa, Gołyszewa i Do

ronina z Chabarowska z powodu fatalnych warunków atmosferycznych, został odłożony do jutra. O zaginionym lotniku Lapidewskim nadal brak wiadomości.

Proces przeciw terrorystom w Rzymie

RZYM. (PAT.) Przed specjalnym trybunałem obrony państwa rozpoczął się wczoraj rano proces przeciwko sprawcom zamachu w dn. 25 czerwca 1933 r. w

bazylice św. Piotra przy pomocy bomby, która zraniła 4 osoby, w tem jedną ciężko.

Jak głosi komunikat oficjalny, zamach wykonany został z pole

ceniaio rganizacji antyfaszystowskich, przebywających we Francji, i miał być pierwszym aktem z serii wystąpień terrorystycznych, których celem było zamordowanie zefa rządu włoskiego.

Trzy dziewczyny popełniły samobójstwo z miłości do jednego Węgra

BUDAPESZT. (PAT.) W młsjscoowości Ujkecske trzy dziewczyny wiejskie, które kochały się

nieszczęśliwie w jednym rolniku, postanowiły popełnić samobójstwo. Dwie z nich zmarły, a

trzeciej udaremiono wykonanie zamachy samobójczego. Następnego jednak dnia powiesiła się

Skarb w garnkach z czasów Katarzyny Wielkiej

Od spadkobierców Grzegorza Stadniuka nabył starą chałupę mieszkaniec wsi Zalesie (pow. Krzemieniec) Szymon Czarnobuj.

Nowonabywca wkrótce zabrał się do rozebrania chałupy. Jakaż była jego radość, gdy wśród fundamentów odkryto dwa stare garnki, zawierające srebrne monety z czasów carycy Katarzyny II.

Radość kmiotka była krótkotrwała, gdyż władze znalezione skarby zakwestjonowały, i część monet zabrały do muzeum welińskiego.

Monety ważyły kilka kilogramów.

Tajemnicze morderstwo kupca

Do mieszkania właściciela sklepu w Brześciu, Szmula Openheim, ktoś wleczorem zapukał. Gdy Openheim uchylił nieco drzwi, by przekonać się, kto zmierzsa złożyć mu wizytę — nagle rozległy się szybko po sobie następujące strzały rewolwerowe.

Openheim padł ciężko ranny w brzuch i piersi.

Gdy na odgłos strzałów zbiegli się sąsiedzi — sprawcy strzałów już nie było, zaś Openheim znajdował się w stanie agonji. Na krótko przed śmiercią wskazał on na pewnego jegomoscia.

którego władze poszukują.

Jaka była przyczyna zabójstwa — niewiadomo. Wstępne śledztwo nie ustaliło jeszcze motywu zbrodni. Zmarły bowiem zdołał jedynie na łożu śmierci wskazać nazwisko zabójcy, lecz nie zdążył wyjaśnić przyczyna

Szewcy, kto się dał szukać na 20 fr.?

PARYŻ. (PAA.) Policja aresztowała w Loynie niejakiego Te ofila Łakomego, który umieszczał w pismach polskich ogłoszenia, iż poszukuje szewców na wyjazd do Francji do fabryki, jak się później okazało, nieistniejącej. Amatorzy na wyjazd musieli wysłać pod adresem oszusta 20 fr. Odpowiedzi nigdy nie otrzymywali. W mieszkaniu Łakomego znaleziono kilkadziesiąt listów z różnych miejscowości polski.

Katastrofa duńskiego statku

LONDYN. (PAT.) Wskutek burzy zatonał u wejścia portu Wick w północnej Szkocji duński statek rybacki „Metna”. Cała załoga zginęła.

Ile otrzymuje król Belgji

BRUKSELA. (P.A.T.) Izba deputowanych uchwaliła 94 głosami przeciwko 69 listę cywilną. Dla króla lista przewiduje 12 milionów rocznie, a dla matki królowej — 2 miliony. Przeciwko przyjęciu listy głosowali socjaliści, separatysty i komuniści. Stanowisko socjalistów było niespodzianką.

PAMIĘTAJ

że **DRUKI**

jak wizytówki, zaproszenia, listy, rachunki, afisze, czasopisma, broszury i t. p. wykonuje

DRUKARNIA MONOPOL Kraków, Na Gródku 2

Telefon Nr. 173-02

Najtaniej

Potworny ojciec znieprawił 10-letnią córkę

Sąd skazał go na 2 lata więzienia i skazany uciekł z sali

Sensacyjne oskarżenie męża przez żonę o znieprawienie 10-letniej córki i uprawianie z nią czynów lubieżnych, było przedmiotem rozprawy sądowej w Warszawie.

Na ławie oskarżonych zasiadł robotnik, Józef Szymański z ul. Czackiego. Wpłynęła na niego potworna skarga do policji i władz prokuratorskich, że uprawiał z nieletnią dziewczynką czyny lubieżne. Ojciec zabierał dziecko i odprowadzał je zawsze do szkoły. Dziewczyna była zależniona i dziwnie milczała, choć widać było, że ukrywa jakąś tajemnicę. Wreszcie pewnej nocy, zaczęła strasznie płakać i wznosiła przed matką, że ojciec postąpił z nią haniebnie. Po zaprowadzeniu dziewczynki do lekarza, stwierdzono na jej ciele jakąś wysypkę, która jednak po dłuższej obserwacji, na szczęście nie okazała się objawami nieuleczalnej choroby.

Szymański od pewnego czasu nie żył z żoną, mieszkająca oddzielnie. Rozpiął się i fajdaczyl. Z żoną postępował źle, awanturował się, bił ją i nie dawał na utrzymanie domu, przebijając z kolegami całe zarobki. Gdy żona robiła mu gorzkie wymówki z powodu zepsucia, jakie wprowadził do domu pomiędzy drobne dzieci, miał odpowiedzieć w cyniczny sposób: — Cóż ty chcesz ode mnie?

Jestem dorosłym mężczyzną i muszę mieć zadowolenie. Odeszłaś z domu, nie mam żadnej ko biety, do prostytutki nie pójdę, bo się boję zachorować... A zreszta mi wolno, bo jestem ojcem.

Małżonkowie rozeszli się ze sobą, po pobiciu Szymańskiej przez męża, zato, że w Sylwestra poszła do kina z koleżanką i bratem.

Początkowo prokurator umorzył sprawę Szymańskiego, uznając, że jest za mało dowodów, lecz Sąd Apelacyjny nakazał prowadzenie dochodzeń w toku których 10-letnia dziewczynka była zbadana przez lekarza-psychologa. Orzekł on, że należy odnieść się z dużą ostrożnością do zeznań dziecka, które

w zasadzie mogą być prawdziwe.

Oskarżony ojciec, nie przyznał się do winy, dowodząc, że całe oskarżenie go jest zemsta za porzucenie żony, która prześladowała go z całą zaciekleścią, pragnąc wsadzić go na dłuższy

czas do kryminału. Takiego czynu nie mógł się dopuścić, chyba był pijany do tego stopnia, że nie zdawał sobie sprawy z tego, co robi.

W imieniu matki dziecka, adw. Drobniewski występował

o 1 zł. strat moralnych. Rozprawa odbywała się przy drzwiach zamkniętych. Szymański wołał nie czekać na wyrok, który wypadł dlań niekorzystnie i uciekł z sali. Sąd skazał go na 2 lata więzienia i kazał rozesłać za Szymańskim listy gończe.

PUDRY ROŚLINNE CHERYS Gwarantują MŁODA i ŚWIEŻA CERA

Na sali rozpraw zabił żonę

Sąd Apelacyjny w Warszawie rozważał wczoraj sprawę urzędnika magistratu m. Żelachowa, 34-letniego Konstantego Biernackiego, oskarżonego o zastrzelenie pod wpływem silnego wzburzenia, żony swej, Stanisławy, na sali sądowej w toku procesu sądowego.

O tej niezwyklej tragedji pisałismy już dwukrotnie.

Biernacki wpadł w szal pod wpływem mniemania, opartego na informacjach różnych osób z rodziny i znajomych, że żona zdradza go. Będąc sam poważnie chory, świeżo po powrocie

z kliniki leczniczej w Drewnicy, tak się przejął odmową żony co do zgody na dalsze małżeńskie współżycie, że strzelił do niej dwukrotnie z rewolweru. Kule przebiły aortę i serce, powodując natychmiastową śmierć Biernackiej na sali rozpraw.

Sąd skazał Biernackiego na 2 lata więzienia, biorąc pod uwagę wszystkie pogłoski o zdradzie żony, w co Biernacki wierzył oraz szorstkie odezwanie

się jej w momencie przed strzałami. Wszystko to wyprowadziło go z równowagi i panowania nad sobą, doprowadzając do popełnienia zbrodni żonobójstwa.

W Sądzie Apelacyjnym bronił Biernackiego adw. Niedzielski, który wskazywał na przebytą przez oskarżonego chorobę umysłową i orzeczenie biegłych, że Biernacki w chwili strzałów posiadał zmniejszoną poczytalność.

Wydrwigrosze pod płaszczkiem dobrodziejów

Żerowanie na naiwności ludzkiej nie wyszło z mody w Warszawie. Co pewien czas wychodzą na jaw oszukańcze afery, którym końca niema. Najbardziej niebezpieczni oszuści grasują, podając się, czy to za filantropów, czy dobrodziejów i dobroczynców ludzkości.

Wilkami w takiej owczej skórze okazali się, Ezram Korzeniowski i Stefan Kasprzycki. Założyli oni „Samopomoc Obywatelska”, zakrojona na szeroką skalę. Instytucja była legalnie zarejestrowana i nic na pozór nie wskazywało, że krowa się w niej wydrwigrosze.

Gdy ukazały się w prasie ogłoszenia, że Samopomoc Obywatelska będzie rozdawać posady sekwestratorów skarbowych i organizuje w tym celu specjalne kursy, synpeli się oferty kandydatów. Wówczas opowiadano, że posady będą tylko dla członków Samopomocy, po opłaceniu wkładu w wysokość 10 zł. Jak dalece wierzone, że chodzi o uczciwą akcję. Świadczy fakt, że z zapisów otrzymano 540 po 10 zł. każdy. Aferzystom mało było jednak zdobytych pieniędzy, bo postawili warunek otrzymania posady, kaucje po kilkaset złotych. I na to złapało się kilkanaście osób, wierzących, że istotnie posady w Izbie Skarbowej są możliwie. Tymczasem aferzyści po zainkasowaniu pieniędzy, nagle zniknęli i trzeba było szukać ich przez policję. Pieniądzy oczywiście

nie było, bo przepuścili je w szynkach, na wyścigach i drogich dancingach nocnych. Wczoraj stanęli oni po 6 latach docho-żeń śledczych przed sądem karnym w Warszawie.

Jak się okazało, Kasprzycki próbował ucieczki do Rosji Sowieckiej, lecz zaniechał próby, wobec gestych posterunków granicznych. Aresztowano go na Kresach Wschodnich i odesłano do więzienia na Pawiaku.

Wyrok zostanie ogłoszony dziś o godz. 12-ej.

Zwróć uwagę!

Dla wspólnego dobra

(w) *Polityka obniżki cen ma już u nas dłuższą tradycję. Ilekroć rząd wywierał nacisk na stery gospodarce, by obniżyły swe cenniki, zawsze spotykał się z odpowiedzią, że wobec tego muszą zmniejszyć koszty produkcji, a więc konieczne są redukcje plac pracowniczych. Zgoda na obniżkę cen uzależniona była od redukcji plac i dlatego od lat trwamy w błędnym kole, że spadek cen idzie w parze z ogólnym zubożeniem konsumenta i produkcja, zamiast przybierać na sile, stale maleje.*

Czy koszty produkcji nie da się zmniejszyć w inny sposób? Oczywiście, tak! W krajach, gdzie kapitał odgrywa ważniejszą rolę społeczną, gdzie nie jest to pompa, która stale wysysa wszystkie bogactwa kraju, a przeciwnie, tworzy je—tam zagadnienie obniżki kosztów produkcji rozwiązywane bywa poza płaszczyzną plac pracowniczych.

Dla przykładu weźmy górniczo-niemieckie. W 6 kopalniach śląskich zastosowano w najszerszym zakresie energię elektryczną. Kopalnie zostały zelektryfikowane i okazało się, że koszty produkcji tonny węgla spadły w tym jednym dziale wydatków z 54 do 8 fenigów (z 1 zł. 10 gr. na 17 groszy). Górnik na tem nic nie stracił, a węgiel niemiecki nabral zdolności konkurencyjnej przez potaniecie. Czy o tem nie godziłoby się pomyśleć i w polskich kopalniach?

RADJO ROZGŁOSNIA WARSZAWSKA

7.00 Sygnał czasu, 7.05 Gimnastyka, 7.25 Płyty, 11.40 Przegląd prasy, 11.57 Sygnał czasu, 12.05 Koncert, 12.30 Koncert ork. jazzowej, 15.30 Wiadomości gospodarcze, 15.40 „Skrzynka strzelecka”, 15.55 „Chwilka lotnicza”, 16.00 Audycja dla chorych, 16.40 Lekcja języka francuskiego, 16.55 „Z piosenka przez Paryż”, 17.50 „Przegląd rolniczej prasy, 18.00 „Z prac badawczych w gabinecie P. Prezydenta Rzplitej, 18.20 Trio fortepianowe, 19.05 Rozmaitości, 19.40 Wiadomości sportowe, 20.02 Audycja sportowa, 20.30 Recital śpiewaczy, 21.00 Skrzynka pocztowa techniczna, 21.20 Koncert Chopinowski, 22.15 Muzyka taneczna, 23.00 Wiadomości meteor, 23.05 „Kulka wileńska”.

O PRACACH BADAWCZYCH PANA PREZYDENTA RZPLITEJ POLSKIEJ
Dziś o godz. 18.00 mż. Jakób Zaleski wygłosi przed mikrofonem warszawskim ciekawy feljton o pracach badawczych, jakie mają miejsce w gabinecie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, prof. Ignacego Mościckiego.

Sny zwiastunem tego, co ma przyjść

Sny, wyobrażające to, co później staje się w tej samej postaci, mogą być, wobec wyłączenia aparatu naszej świadomości tylko wynikiem funkcjonowania w tym stanie szóstego zmysłu. Znały badacz, uczony, astronom pariski Flammarion, który zostawił po sobie m. in. obszerną pracę o okultyzmie, posiadał w swoich zbiorach ogromną kartotekę, obejmująca zgóra 10.000 opisów snów i wizyj sennych, z których trzecia część sprawdziła się i obkleiła w szaty rzeczywistości.

W kartotece Flammarion'a znajdował się m. in. ciekawy opis snu pewnego studenta paryskiego. Sen, opowiedziany przez studenta, streszczał się w następującej wizji: „Znalazłem się na okęcie, krającym na nio rzach południa. Słońce paliło, czułem pragnienie i szukałem wody. W kabine, której okna były zamknięte, spostrzegłem człowieka pochylonego nad plicka papierów, leżących na stole. Rysy jego wdały mi się znajome. Pomyślałem: to jest Albert Londres, słynny publicysta francuski, zapewne nisze swoje pamiętniki. Wszedłem do kabiny, ale Londres spojrzał na mnie proszaco z takim wyrazem o-

czu, że się cofnałem i zamknąłem cicho drzwi za sobą. Nagle na statku wybuchła panika, dąły się słyszeć krzyki; podniosły się słupy gęstego dymu, płomie nie zaczęły buchać ze wszystkich stron. Zdawało mi się, że widzę to wszystko iak gdyby z oddali. Pasażerowie na statku tłoczyli się tu i tam, biegali ogarnięci panicznym popłochem. — Gdzie jest Londres? — krzyk nałem. Od strony łodzi ratunkowych, przy których tłoczyli się ludzie, nie doszła mnie żadna odpowiedź”.

Student uważał ten sen za wytwór podrażnionej wyobraźni. W rzeczywistości nie miał wśród znajomych swoich żadnego dziennikarza. Nie znał Londres'a, jak również nikogo, czy ja twarz byłaby podobna do tej, która widział we śnie. A co najciekawsze to to, iż data, która padał, jako datę snu ów student (który zmarł w r. 1924), zgadza się w zupełności z datą urodzenia Londres'a. Sen studenta obłąkł się w szaty rzeczywistości z niesamowitą ścisłością, gdyż w r. 1932 Londres spalił się żywcem w zamkniętej kabine okrętnej „Georges Phillpart”, na którym wybuchł pożar z nie wiadomej przyczyny.

Coś dla Pani

Chcąc szyby w oknie od lazienki, spiżarni, i t. d. uczynić nieprzejrzystymi, zwilżamy je mieszaniną 2 łyżek stolowyh soli, rozpuszczonej w osmej części gorącego piwa. Aby przywrócić przezroczystość — wystarczy zmyć szyby ciepłą wodą.

Wesoły Kaciś

KWALIFIKACJE

Żeby wykonywać jakiś zawód, trzeba się na nim znać. Trzeba mieć odpowiednie kwalifikacje. Żeby zostać szolercem, trzeba zdać specjalny egzamin i uzyskać „prawo jazdy”. Rzemieślnik musi zdać egzamin cechowy. Doktor musi skończyć uniwersytet.

Od kupców nie wymagano do tychczas żadnych kwalifikacyj. Kupcem mógł być każdy. Lecz oto ma wyjść wkrótce ustawa o kwalifikacjach dla kupców. Żeby być kupcem, trzeba będzie zdać egzamin na kupca. Wiadomość ta wywarła wielki niepokój.

— Co to jest? Co to znaczy? Co to będzie? — głowią się kupcy i snują przy stolikach kawiarnianych rozmaite domysły.

— Pewno założą specjalne kursy dla kupców.

— Ale czego nas będą uczyć? — Zależy od branży. Handlujący rybami będzie musiał uczyć pływać.

— Co pan mówisz? Dlaczego? — Dlaczego? Dlatego że wstyd, żeby jego towar umiał pływać, a on nie.

— Co pan wygaduje?!... Więc handlujący serem szwajcarskim będzie się uczył śmierzdzic, bo jego towar śmierzdzi? A handlujący świniami będzie musiał być świnia? A sprzedający ciastka będzie musiał być słodki i mieć krem na wierzchu?

— Ja wiem? Wszystko jest możliwe.

— Nie zwracaj pan głowy! Według pana, jak ktoś handluje lampami, to musi umieć sam wisieć na suficie i się palić? Zarty!

— A jak pan myślisz? O jaki egzamin tu chodzi? Czego nas będą uczyć?

— Tyle wiem, co pan! Może nas będą uczyli tańczyć!

— Poco?

— Nie wiesz pan, Urząd skarbowy ma różne pomysły. Może oni zaczną urządzać wieczorki dla kupców, którzy nie płacą podatków?... W tańcu się człowiek rozkrochmala i chętniej płaci... Pan naprzykład jesteś winien za obrotowy. I pan dostajesz od urzędu zaproszenie na wieczorek. Stawiennictwo obowiązkowe. Pan przychodzisz, do pana robi oko jakaś panienska i pan nic nie wie, że to jest egzektorka. I pan z nią tańczy, pan jest zachwycony i jak ona mówi: „Dziubdzius, postaw kolację”, to panu nie wypada odmówić. Wy idziecie do bufetu i wtedy ta panienska mówi:

— Kolacja będzie kosztowała najmniej 50 zł. Zapłać pan to lepiej na pierwszą ratę podatku obrotowego.

Przy bufecie jest odrazu kasa i pan możesz płacić...

— Idź pan! Głupstwa pan gadasz! Poeta pan jesteś.

— To czego nas będą uczyć? — Może, jak zarobić?

— Warjat, Wisła się pali! Kto dziś potrafi tego nauczyć. Był jeden, co umiał. Stawiski. Ale się zastrzelił.

Napoleon Sadek.

ZE ŚWIATA PRACY

Drogi do poprawy egzystencji pracowniczej

Uchwały Kongresu Unji Zw. Zaw. Pracowników Umysłowych

Podczas obrad kongresu Unji Zw. Zaw. Pracown. Umysłowych podawaliśmy sprawozdania z przebiegu i najważniejsze uchwały. Obecnie pragniemy zwrócić uwagę na najbardziej charakterystyczne rezolucje, które ustalają program pracowniczy. Kongres stwierdził, że: „nieodpuszczalna i niezasadzona jest dalsza obniżka płac, a wręcz przeciwnie, płace stojące poniżej minimum egzystencji winny ulec podwyższeniu. Ta droga zwiększona zostanie konsumpcja szerokiego mas, a w konsekwencji wzmożona rentowność przedsiębiorstw, która uległa ostatnio poprawie w niektórych gałęziach pracy. Jednocześnie niezbędne jest wydatne obniżenie cen artykułów skartell-

zowanych, zmonopolizowanych i prawie normowanych, jak komorne, węgiel, światło i komunikacja miejska i t. p. celem umożliwienia ludności pracującej wzmocnienia konsumpcji innych artykułów pierwszej potrzeby”.

Dużą uwagę zwrócił kongres na budowę samorządu gospodarczego i przy tej sposobności wysunął postulat utworzenia izb pracy, które powinny mieć charakter społeczny.

Odnosnie ustawodawstwa społecznego kongres uchwalił:

„Ustawodawstwo socjalne w Polsce jest stale łamane przez pracodawców i zostało w praktyce poważnie ograniczone; w związku z tem niezbędna jest szeroka rozbudowa inspekcji pracy i usprawnienia organi-

zacji zawodowych, celem przeciwwalnia się stałym zamachom pracodawców. W szczególności organizacje zawodowe powinny nie dopuścić do wykorzystania zmian dokonanych ostatnio w ustawach o urlopach i o czasie pracy. Należy potępić atak, prowadzony systematycznie przez zorganizo- wany kapitał na zabezpieczenia społeczne, stanowiące doniosłą zdobycz światła pracy”.

W sprawie walki z bezrobociem kongres postanowił:

„Naczelnym zadaniem chwili obecnej jest zmobilizowanie wszystkich sił gospodarczych państwa i społeczeństwa do skutecznej walki z bezrobociem. Program na dalszą metę niemożliwy jest bez istotnych zmian struktury społecznej; w zakresie środków doraźnych niezbędne jest ustawowe skrócenie czasu pracy bez uszczuplenia płac, ograniczenie zatrudnienia cudzoziemców, umożliwienie wielokrotnego zarobkowania, zalesienie godzin nadliczbowych w zakresie ściśle gospodarczym — walce z bezrobociem służyć wszystkie te środki, które powodują ożywienie rynku wewnętrznego”.

Zatarg w hucie „Weneda”

Trwający od szeregu tygodni zatarg w hucie szkła „Weneda” na Targówku, przybiera coraz ostrzejsze formy.

Właściciele huty, nie mogąc dojść do porozumienia z robotnikami, których przedtem zatrudnili, postanowili sprowadzić sobie nowych hutników.

Ogłoszenia, wzywające robotników do pracy, rozleplone na murach prawie wszystkich hut w województwie warszawskim, nie dały żadnego rezultatu. Hutnicy dokładnie są poinformowani o trwającej akcji, nie przejawiają chęci łamania istniejącego zatargu.

Dyrekcja zaczęła stosować inne metody, a mianowicie rozpuściła cały zastęp „impresarijów” którzy osobiście zaczęli angażować hutników.

Właścicielom musi bardzo zażyć na uruchomieniu huty, ponieważ za wszelką cenę starają się ją uruchomić, a w dniach o-

statkach sprowadzili sobie kilku hutników z Małkini, którym kazali stawić się do biura na ul. Kopernika, skąd nie powiedziawszy o istniejącym zatargu z robotnikami, po omówieniu warunków, z wielkimi honorami przewieźli hutników dwiema taksówkami do huty na Targówku.

Nowi robotnicy po zorientowaniu się na miejscu w sytuacji odmówili przyjęcia pracy, za dając od Dyrekcji na powrotną drogę.

Dyrekcja odmówiła, robotnicy zaś złożyli protest u p. Inspektora Pracy.

Na froncie światła pracy

ŚLUSARZ ZAWINIŁ, KOWALA POWIESILI

W miejskich szpitalach we Włocławku istnieje zatarg na nie wypłacania zarobków personelowi szpitalnemu. Pracodawcy, korzystający z kuchni szpitalnej nie otrzymują pensji już od siedmiu miesięcy, zaś pracownicy nie korzystający z kuchni od dwóch miesięcy. Wszelkie nalegania ze strony pracowników nie odnoszą skutku. Administrator szpitala tłumaczy, że gminy nie wpłacają należności za leczenie chorych. Samo miasto Włocławek winno jest

szpitalowi 70 tysięcy złotych, których nie wpłaca.

SYTUACJA STRAJKOWA

Zastrajkowały trzy garbarnie w Grodzisku, przyłączając się do strajku garbarzy warszawskich.

Z powodu nierozpatrzenia żądań podwyższenia płac, 400 robotnic i robotników-chalupników w Warszawie wykonywujących roboty „szwedkowe” zastrajkowały.

W Lublinie strajkują szewcy-chalupnicy, na tle nieuwzględnienia żądań podwyższenia płac.

PRZEMYSŁOWCY ZATRZYMUJĄ ZAROBKI

Fabryka żelazna w Pruszkowie „Anaktor” zalega z wypłatami. Zaległości wynoszą zróra zł. 3.000. Robotnicy zastrajkowali.

Odpowiedzi Redakcji

P. Wł. Drozdowska (Ryplia): Prośba została spełniona. Prosimy stosować się do naszych ogłoszeń.

P. Lidja Serżanka (Równe): Znajdzie Pani swe nazwisko na liście premjowanych i wtedy nadesłane kupony.

P. Bronicz (Aleksandrów Kuj.): Gdy znajdzie Pan swe nazwisko na liście premjowanych.

Elementarz prawa pracowniczego

Skład nadzwyczajnych komisji rozjemczych

Skład nadzwyczajnej komisji rozjemczej, powołanej do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami w przemyśle i handlu, jest różnorodny i zmienia się. Do kompletu tej komisji wchodzi zarówno: wyznaczony przez Ministra Op. Społ. przewodniczący, jak i sędziowie, powołani w równej liczbie (nie przekraczającej 4-ch) przez przewodniczącego komisji ze stałej liczby kandydatów, zgłoszonych przez izby przemysłowo-handlowe oraz najliczniejsze zrzeszenia pracowniczych związków zawodowych.

Wreszcie w składzie komisji uczestniczą również sędziowie niestali, powołani przez przewodniczącego w równej liczbie z pośród kandydatów, zgłoszonych przez uczestników zatargu.

Członkiem nadzwyczajnej komisji rozjemczej może zostać osoba, która: a) posiada obywatelstwo polskie, b) skończyła 30 lat i c) odznacza się znajomością stosunków gospodarczych i społecznych terenu, na którym wyłaził zatarg.

Kandydat na sędziów, zgłoszony przez przedstawicielstwo strony, nie może się uchylać od wykonywania wło- żonych nań obowiązków, natomiast sędziowie, powołani przez przewodniczącego komisji, przysługują prawo nieprzyjęcia stanowiska z ważnych przyczyn, zwłaszcza: jeżeli przekroczył 60 rok życia, dotknięty jest utratą siły, utrudniająca sprawowanie urzędu lub nie zamieszkuje na ob- jarze obiektem zatargiem.

Przed właściwą rozprawą merytoryczną przewodniczący komisji zwołuje posiedzenie wstępne — gospodar-

cze z udziałem członków, wyznaczonych przez ministrów. Na tem posiedzeniu ustala się: a) obszar oraz gałęzie pracy, objęte zatargiem, b) skład kompletu orzekającego, c) termin i miejsce rozpraw wreszcie d) kogo należy wezwać w charakterze uczestników zatargu.

Przewodniczący kieruje rozprawą i czuwa nad prawidłowym jej biegiem. Rozprawy komisji są niejawnymi, jednakże, bądź na wniosek stron, bądź z urzędu przewodniczący dopuścić może obecność na rozprawie osób imiennie oznaczonych. Zezwolenie powyższe może być przez przewodniczącego w każdej chwili cofnięte.

Po otwarciu rozprawy merytorycznej przewodniczący obowiązany jest zwrócić się do stron z propozycją polubownego załatwienia zatargu. Jeżeli spór na drodze polubownej usunięty nie zostanie, komisja przystępuje do rozpatrzenia sprawy.

Na przewodzie obowiązuje zasada równości stron. Zarówno członkowie komisji jak i uczestnicy zatargu uprawnieni są do zadawania pytań świadkom i biegłym. Jeżeli w jakiejkolwiek kwestii jeden z uczestników zatargu zabiera głos, prawo głosu służy również wszystkim innym uczestnikom zatargu.

Po wysłuchaniu przemówień stron przewodniczący wzywa po raz ostatni do polubownego załatwienia sporu, poczem zamyka rozprawę i zarządza naradę w celu wydania orzeczenia. Orzeczenie nadzwyczajnej komisji rozjemczej zapada większością głosów. Przy równej liczbie głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Jakie upokorzenia daje ci praca?

Gorzka spowiedź robotnika

Do naszej ankiety otrzymaliśmy list od Czytelnika, który za pseudonim wybrał sobie słowo „Robotnik”. Kreśli w nim gorzkie uwagi, smutne wyciąga wnioski z obecnej rzeczywistości robotniczej, a jednak nie traci nadziei i wierzy w przyszłość. Pisze on:

„Kreśle i ja słowa rozpacz do ludzi, którzy ośmielili się stanąć w obronie uciśnionych. Chciałbym się streścić, ale tyle obrazów upokorzeń i krzywd staje mi przed oczami.

Jestem robotnikiem, jak tysiące innych, i nikt nie walczy o nasze prawa. My sami nie potrafimy, gdyż za mało mamy oświaty. Jesteśmy wyzyskiwani na

każdym kroku przez naszych pracodawców. Zło się rozszerza, a gniebiciele nasi triumfują. Traktują nas gorzej od psów, bo psu u dobrego pana jest lepiej, niż robotnikowi!

Robotnik musi być pokorny, nie wolno mu podnosić głosu, upomnieć się o swoje prawa. Za byle co jest wyrzucany z posesji. Gdy próbuje się bronić, szuka sprawiedliwości, spotyka się tylko zło słowa.

Nie mamy żadnej ochrony, ani opieki przed wyzyskiem i upadającym traktowaniem. Społeczeństwo widzi w robotniku niewolnika i nie ma go za nic. Czy życie w takich warunkach nie jest meka?

Słów brak na wypowiedzenie tego, co czuje człowiek upokorzony, gniebiony tylko dlatego, że los mu kazał być robotnikiem. Dlaczego robotnik jest tak poniżany u nas? Czy nie stał na polu bitwy? Czy nie zasłaniał swą pierś granic Ojczyzny? Czy nie patrzył śmierci w oczy? A dlaczego, gdy wrócił zdrowy i cały z wojny, nie może znaleźć pracy? Żyje w biedzie, niedzy i upodleniu...

A jednak nie tracę nadziei! Wierzę, że nastąpi poprawa, że nasza pokora zwycięży i w dziedzinie dla nas słońce lepszego jutra, jasne i wesole!”

Robotnik

4 miliony zarabiają pośrednicy

na nocnej pracy piekarzy

P. Aleksander Ledworowski, mistrz piekarski Poznania, nad syła nam artykuł dyskusyjny, który, jako ciekawy, przyczynę do niedoli robotniczej, bez zmiany drukujemy. Brzmi on:

„Zbogaliśmy się kosztem robotnika i konsumenta” — takie hasło wysunęli właściciele piekarni. Pod tym nagłówkiem znajduje się wyszczególnienie przez anonimowego autora krzywdy robotnika piekarskiego w Warszawie.

Panowie pracobiorcy piekarscy w stolicy! Z przeczytania całego artykułu dowiaduje się, że nie ma pomiędzy Wami starszego pokolenia, któreby znało hasło „Robotnika” z przed 35 laty, który pisał: „Gdyby koń o swej sile wiedział — toby żaden jeździec na nim nie usiadł”.

Jako mistrz piekarski starszego pokolenia, powiem Wam w czem tkwi Wasze upodlenie i komu macie do zawdzięczenia swoją niedolę. Przedewszystkiem sobie samym, a mianowicie: ustawa z dnia 19 grudnia

1919 r. zakazuje nocnej pracy, ale właściciele piekarni dokładają wszelkich starań, aby nocna praca nie była zniesiona, a dlaczego? Dla tej prostej przyczyny, że cały swój wybiek nocny wywożą na dalszą sprzedaż, a znikoma tylko część sprzedają we własnych sklepach. Płata część obrotu idzie, jako zysk, do pośredników sprzedaży pieczywa. W samym np. Poznaniu idzie rok rocznie jeden milion złotych do kieszeni pośredników, a w Warszawie — jeżeli

się pomnoży przez ludność miasta — z ludnością Poznania — to otrzymujemy 4 miliony. Niech się Wam te cyfry nie zdają przesadzone, są na to dowody. Sama bowiem piekarnia Miejska potrafi mieć pół miliona detycy rocznie.

Teraz widzicie ile z tych 4 milionów mogłoby przypaść w zysku robotnikom. Ile mogłoby zostać w kieszeni drobnych mistrzów na opłacenie podatków, inwestycji, renowacji i t. p. nie zbędnych wydatków.

Poradnik pracowniczy

Pan P. B. z Radomia zapytuje: Jaka ustawa (prosi o wskazanie daty i numeru Dziennika Ustaw) przewiduje zwolnienie od podatku lokalowego bezrobotnych, zajmujących mieszkanie dwupokojowe z kuchnią lub mniej sze.

Odpowiedź: Powyższe ulgi podatkowe dla bezrobotnych artykuł 3 punkt 7 ustawy z dnia 2-go sierpnia 1926 roku o podatku od lokali (D. U. 94/26 poz. 550), znowelizowanej ustawą z dnia 17 grudnia 1931 roku (D. U. 112/31 poz. 879).

Stała Czytelniczka z Warszawy za-

pytuje: Czy przysługuje jej prawo żądania alimentów od ojca jej nieślubnego dziecka, liczącego obecnie 12 lat życia?

Odpowiedź: („O przyszłość dziecka”): Może Pani wystąpić do sądu ze skargą o alimenty na pokrycie kosztów utrzymania dziecka. W sądzie podać należy dowody: a) stwierdzające ojcostwo nieślubnego; b) brak fundusów na pokrycie kosztów utrzymania dziecka. Celowem jest również wskazanie danych, określających bliżej stan materialny pozwanego (gdzie pracuje, czy posiada majątek, ile zarabia).

PIEKIELNA MOC

Prawdziwe dzieje osób, uwikłanych w sieć szatańskich pokus i zasadzek

STRESZCZENIE

Na południu dawnego zaboru rosyjskiego, jakiś czas przed wybuchem wojny, postrachem okolicznej ludności był Jur Ołaz, owoc grzesznej miłości tamtejszej włościanki i... cygana. Jur odziedziczył po ojcu nietylko smagłą cerę i cygański charakter. Wszyscy uważali go za wcielenie diabła, bo był zawiadką i zadawał się z żywiołem przestępczym.

Gdy go powołano do wojska, awansował szybko i został wachmistrzem. Odwołując raport do naczelnika straży granicznej, kapitana Kastalskiego, poznał Danusię, blondynkę niepospolitej urody, której towarzyszyła jej siostra cioteczna, Basia. Ołaz zakochał się w Danusi od pierwszego wejrzenia i poprzyświadł sobie, że ją poślądzie.

Nie wiedział wszakże, że Danusia już ma narzeczonego w osobie sąsiada Antoniego Elickiego. Nie wiedział o tem, zreszłą, nawet ojciec Danusi, który był niemalo zdziwiony, gdy Elicki odwiedził się o rękę córki. Widząc, że i ona mu sprzyja, — zgodził się na to małżeństwo, natomiast — rzecz prosta — dał kosza Ołazowi, gdy ten tegoż wieczora — także przyszedł z odwiedzinami.

Gdy pewnego ranka Ołaz przejeżdżał przed domkiem Kastalskiego, zauważył przed oknem Danusi bukiet róż. Sięgnęła po niego rozczulona i pocałowała. Jur Ołaz postanowił wysiedzieć domniemanego kochanka i usunąć go ze swej drogi.

Tęż nocy Jur udał się pod domek Rastalskiego i ujrzał, jak ktoś wychodzi z pokoju Danusi na werandę, a stamtąd zeszły się nadół. Był to... rotmistrz z jego pułku Jan Poraj-Hebdyński. Basia zwierzyła się Danusi, że łączy ją z rotmistrzem miłość wzajemna i że nawet uległa jego namowom, wierząc przysięgom, że wkrótce już ich ślub pokryje przedwczesne pieszczoty.

Nazajutrz z rana Ołaz, biorąc rotmistrza za kochanka Danusi, postanowił go zgładzić.

Ody tylko rotmistrz wszedł do stajni koszarowej, Ołaz rzucił się na niego z widłami i gdyby nie przypadek, zabiłby go. Nadbiegli dragoni przeszkodzili mu w tem. Zataił prawdziwy powód napadu.

Sąd skazał Ołaz na ciężkie roboty i zesłanie na Syberję. Narazie odtransportowano go do więzienia, gdzie w sąsiedniej celi siedział skazany za sprzeniewierzenie jego kolega pułkowy Liszek. Zdołał z nim zamienić parę słów.

Podczas nocnego obchodu dozorca Barbarow usłyszał z celi Liszka jęki. Gdy otworzył drzwi, ujrzał Liszka wijącego się w boleściach.

Wypuścił również Ołaz, aby mu pomógł ratować Liszka. Gdy to uczynił, obaj więźniowie rzucili się na niego, związali go i uciekli z więzienia.

Zdążyli ku granicy, przedtem wszakże jeszcze Ołaz chciał załatwić swe porachunki z rotmistrzem i Danusią.

W MAJOWĄ NOC...

Bez najmniejszych przeszkód Ołaz z Liszkiem dotarli na dworzec i dojechali do miasteczka, w którym byli stacjonowani ich pułk dragonów. Dochodziła już północ, gdy Ołaz ruszył przed siebie, Liszek zaś zapytał go:

— Dokąd idziemy?

— Dowiesz się za chwilę.

Po pewnym czasie zatrzymał się. Liszek znów zapytał:

— Co się stało?

— Patrz — odparł Ołaz, wskażując okno na pierwszym piętrze małego domku — tam mieszka... tam teraz jest...

— Kto?

— Łotr, który mi wydarł ukochaną...

— Rotmistrz Poraj-Hebdyński?

— On...

— Hm, hm... — mruknął tylko obojętnie Liszek.

Ołaz natomiast syczał, pałając wściekłością:

— Jest tam z pewnością!... Śpi, zapewne, wyczerpany pieszczotami, upojony pocałunkami... A może dopiero wysypia się, żeby iść do kochanki, ani przypuszczając, że mściciel już jest u proga...

— Powiedz lepiej odrazu, co zamierzasz...

— To samo, co poprzednio mi się nie udało...

Zakatrucić go!

Rzucił się ku domkowi, jak szalony.

Liszek wszakże powstrzymał go.

Perswadował:

— Dajże spokój, Jur, to przecież nie ma najmniejszego sensu... Narobi krzyku, będzie się bronił... Wpadniemy, jak śliwka w nawóz...

Ołaz wzruszył tylko ramionami i spoglądając pogardliwie na Liszka, rzekł:

— A czy ja ci każę iść ze mną? Idź sobie dalej ku granicy. Ja cię dogonię...

— To mnie nie znasz... Jesteśmy teraz ze sobą związani.. Nie opuszczę cię, żeby nie wiem, co... Jeżeli już koniecznie chcesz, to trudno... Idę z tobą... Może nawet, jeżeli dasz mi radę, można się tam będzie czem pożywić... Zapasy monety na drogę zawsze się przydadzą... Facet podobno bardzo monetarny...

Ołaz już go nie słuchał. Przeszedł sztachety. Liszek za nim. Drogę znał. Postanowił naśladować Poraję w jego postępowaniu z domkiem Kastalskich, zwłaszcza, że ten domek był tak samo zbudowany. Wdrapał się na drzewo, stamtąd wszedł na werandę. Liszek — za nim...

Obaj wyjęli noże...

Liszek zaśwyczał latarką elektryczną, a Ołaz jednym susem rzucił się na łóżko, poczem zaklął siarczyście:

— Niema tego łotra, łajdakal — i dodał szereg bardzo soczystych przekleństw.

— Jasna rzecz — odparł Liszek — o tej porze pieszczoty najmiłsze. Z pewnością jest u niej... Zabawiają się teraz na cały regulator...

— U niej, myślisz?

— Olaboga, Jur, dzieciaka udajesz, czy co? Sam przecież mówiłeś, że widziałeś, jak od niej w nocy wychodził...

— Milcz, milcz! — syczał Ołaz, dysząc straszliwą żądzą zemsty.

Tak go to „wzięło“, że padł bezwładnie na fotel.

Liszek zaś nie tracił czasu i ze zdumiewającą wprawą, jakby rutynowanego „lipkarza“ przetrząsał wszystkie szuflady biurka, szafy i komody, wybierając to i owo, co mogłoby się przydać. Naogół wszakże źle trafił. Poraj grał właśnie onegdaj w kasynie i przegrał grubszą sumę. Trochę pieniędzy wszakże znalazł i skwapliwie schował je do kieszeni, mówiąc:

— Dobrze i to. Przyda się na drogę.

Teraz dopiero Ołaz spostrzegł, co się dzieje i zapytał ostro:

— Co ty wyrabiasz? Buchasz forszę?

— Ja? — zapytał niewinnym głosem Liszek. — Za kogoż ty mnie bierzesz? Pożyczam sobie tylko parę groniów od rotmistrza.. To się zdarza między kolegami pułkowymi... A ty nic nie weźmiesz?

— Ja od niego? Nigdy! Chcę jego życia, nie jego pieniędzy.

— Cóż, jedno drugiemu nie przeszkadza... Ale radzę ci, nie marudź tu... Faceta nie zastaliśmy. Trudno, pech, wrócimy innym razem...

Już wychodzili, gdy wzrok Ołasa padł na rewolwer rotmistrza Hebdyńskiego, misterne cacko o rękojeści z perłowej masy, na której wryte były inicjały oficera z herbem — Poraj.

— Oho, — żartował Liszek — widzę, że jednak nabrałeś apetytu na zwędzenie czegoś.

— A tak... Rewolwer mu buchnę i zakatrucił jego własną bronią...

Gdy już byli znów na ulicy, Liszek zapytał:

— A teraz dokąd mnie zaprowadzisz, Jureczku?

— Jasna rzecz, że do niej... do Danki...

— Co? Jej chyba nie zamierzasz zabijać?

— Nie, ale chcę jej coś zaproponować.

— Czy wolno być niedyskretnym i zapytać: co mianowicie? Dalszy ciąg jutro.

PAMIĘTNIK SŁUŻĄCEJ

SPOWIEDŹ PIĘKNEJ DZIEWCZYNY RZUCONEJ POMIĘDZY BESTIE LUDZKIE

Stary zaprowadził nas do jakiegoś pokoiku, który był prędzej śpiżarnią, niż izbą mieszkalną. U góry było małe okienko, a naokoło przy ścianach półki z garami, na gwoździach wisiało mięso i słonina, na murku suszyły się kiełbasy.

Pośrodku stał stół załuszczony, na którym pewnie krajano mięso.

Bury przyniósł tu dwa krzeselka i postawił przy nich.

Ośmieliłam się wtedy odezwać:

— Obiecałeś, że pojedziemy do doktora...

— Poczekaj trochę!... Teraz gliny na pewno wędrują po całym mieście. Na pewno znaleźli taksówkę i nas z nią. Chyba nie zwarjowałaś, żeby teraz wpaść w ręce!... Nie bój się, nic małemu nie będzie!... Niech się hartuje.

Bury przyniósł trzy kieliszki, talerzyk, widełce i noże.

— Pewnie jesteście głodni. Jedzcie sobie. Masz tu, Józik, butelczynę. Ja może później wpadnę do was, bo na pewno i do mnie przyjdą pytać, czy was nie widziałem. Ale ja mam tu spokój. Uważasz, mają mnie za swojego? Co? Jak ci się to podoba?...

— Wiadomo, że cwaniak z ciebie!...

Zostaliśmy sami.

Siedziałam jak odrętwiała, trzymając Lusinka ciągle na kolanach, wyczekując jakiegoś zmiłowania Burego. Cóż miałam robić?

Po dwóch godzinach dopiero przyszedł Bury.

— Miałem nosa, że was tu wsadziłem. Byli...

— No i co? — poderwał się Józio z krzesła.

— I nic!... Te warszawskie gliny nieucnie mocno. Obwąchali cały dom. Taksówkę znaleźli i oddali szoferowi. Teraz weszła po wszystkich kątach. Mówią, że w ziemię przecież dwie osoby nie zapadły się i gdzie muszą być. Niby mówią tak o tobie i twojej kobiecie.

Ale teraz możecie iść śmiało na górę. Tam się prześpicie i, jak tylko się ściemni, wyjedziem. Wsadzę was w rzeźniczy wóz. Inaczej nie można. Ja tak co parę dni niby po mięso jeżdżę. Ale niewiele teraz się przywozi z zagranicy. Nie oplaca się. Tyle, że się stąd trochę szmugluje. Gdyby nie to, nie warto byłoby tu siedzieć.

Gadał jeszcze o szwarcowaniu tytoniu, cygar, papierosów i jeszcze jakieś tam rzeczy, ale nie wiele tego słuchałam i już dobrze nie pamiętam. Cała byłam zaprzątnięta swoim dzieckiem, któremu chciałam pomóc, a nie mogłam.

Bury zaprowadził nas na piętro do małego pokoiku. Tam dopiero mogłam położyć Lusinka. Poprosiłam o ocet i wytarłam dziecko, żeby mu spędzić trochę gorączki. Napoiłam go herbatą i siedziałam przy nim, czekając jakiegoś ratunku.

Józio zaraz rozwalił się na drugiem łóżku i natychmiast zasnął najspokojniej, jakby nic się nie stało, jakby nic mu nie groziło.

Gdyby tak Lusinek mój był zdrow! Pewnie nie czekałabym, aż się ten bandyta wyśpi, tylko zabrałabym dziecko i wymknęła się. Może zresztą Józio kazał mnie pilnować Buremu, bo coś sobie szepotali pocichu. Ale gdzie ja mogłam się ruszać z tak chorem dzieckiem?

Po wytarciu octem ciała gorączka spadła. Czulałam to dobrze. Lusinek nawet zasnął. Budził się jednak bardzo często i wołał pić. Mordowała go jeszcze gorączka.

Ja oka nie zmrużyłam ani na chwilę. Głowa mnie bolała, w oczach kłuło, w uszach szumiało, ale zasnąć nie mogłam. Siedziałam przy dziecku i robiłam mu kompresiki na rozpaloną główkę, to poilałam go lekka herbatą.

Było już pod wleczeń, kiedy Józio się obudził.

Właściwie, to może spałby jeszcze, ale obudził go Bury, który przyniósł dwa obłady.

Zaczął wtedy znów prosić:

— Józiu, obiecałeś, że sprowadzisz, albo pojedziemy do doktora. Patrz, jaki Lusinek chory, jaki rozpálny. Przysięgam ci, że nie ucieknę, że cię nie zdradzę, ale poprosz jakiego doktora!

Bury popatrzył na mnie, bo właśnie był w pokoiku.

— Można zrobić! — wtrącił się. — Mam tu jednego felczera znajomego. Dobry chłop i nasz. Poczekajcie, to go sprowadzę. On nie piśnie ani słówka.

— No, jak za niego ręczysz, to sprowadzaj.

Nie mogłam się doczekać tego felczera. Przyszedł nawet bardzo prędko, bo mieszkał w tym samym domu. Zmierzył Lusinkowi gorączkę, zajrzał mu do buzi, posłuchał serca i oddechu.

— Dziecko jest przeziębione — powiedział. — Pewnie zapalenie płuc. Trzeba go teraz bardzo pilnować, bo może być źle. Ja tu pani zapiszę lekarstwo. Dziecko ciepło trzymać!

Józio stał obok i przyglądał się wszystkim bez słowa.

Kiedy felczer wyszedł, mruknął:

— Djabli nadali z chorobami!... My i tak musimy dziś wlać przez granicę.

— To nie jedźmy dziś — prosiłam. — Słyszałeś przecież, co mówił felczer.

— Co z tego, co on tam bajdurzył?! My nie możemy tu siedzieć. Mogą wpaść na nas, a wtedy my wpadniemy.

— Ja się stąd nie ruszę! — krzyknęłam zrozpaczona.

Dalszy ciąg jutro.

Pełna tabela loterii 29-ej klasowej Loterii Państwowej

Trzeci i ostatni dzień ciągnięcia drugiej klasy

Główne wygrane DO PRZERWY

200.000 zł. na n-ry: 52078.
 15.000 zł. na n-ry: 84599 98693.
 10.000 zł. na n-ry: 99051.
 5.000 zł. na n-ry: 57276 81856 154600
 2.000 zł. na n-ry: 108326 126662 165483
 1.000 zł. na n-ry: 62030 143125.
 500 zł. na n-ry: 21970 59368 88422
 117831 123497 124938 158004
 400 zł. na n-ry: 9806 70763 73285
 76097 81935 106655 110856 120109
 131693
 250 zł. na n-ry: 5083 12223 13058
 17379 22098 23149 28220 33111 37219
 42310 47400 48595 53298 58210 63120
 68131 73141 77497 77649 78787 81291
 83721 83397 87551 91811 94677 97540
 96597 101948 106071 111455 116590
 115089 118245 123057 127239 130502
 136131 136651 137058 141619 149570
 153875 158829 163738

PO PRZERWIE
 15.000 zł. na nr.: 103088.
 2.000 zł. na nr.: 25437.
 1.000 zł. na nr.: 20161
 500 zł. na n-ry: 76794 99923 5385
 57032 61724 63179 65745 64236 117483
 141568 148524.
 400 zł. na n-ry: 10244 12759 25900
 20699 63056 72997 73050 82389 102989
 124910.
 250 zł. na n-ry: 2445 5130 18977
 26077 26889 48139 68445 69760 73262
 81659 90772 105986 112147 133202
 131087.
 200 zł. na n-ry: 1072 16123 17265
 18211 43133 84555 58429 39670 67511
 69345 69855 70856 73714 74029 76468
 77023 78223 81323 81565 81619 83213
 97890 107003 110759 111731 115273
 118253 118084 118058 123172 123681
 121174 124351 137480 145151 145689
 147778 150076 157358 165274 167634

500 zł. (wygrane pocieszenia) na n-ry: 398 3368 7419 7377 7772 10404
 11620 12138 13156 14601 15050 16375
 17749 20524 20605 23487 25257 25972
 30582 33617 33726 33972 34068 34071
 36135 38713 40240 40373 40785 42076
 43785 44538 46513 47428 50295 50636
 52932 53239 63897 54307 60039 65070
 68083 71950 72783 73566 73907 74419
 78427 79044 82609 86153 87243 87846
 89113 90326 91460 93031 94596 98950
 99053 99385 99778 107062 110683
 111303 113741 114879 115841 116029
 116369 117848 122146 127303 130130
 133136 134572 135636 136434 136923
 143380 144515 145537 146895 148578
 153349 154961 155467 158034 156539
 158655 158737 161125 163844 165731
 167859 169665.

Ślawki DO PRZERWY

2 19 165 232 98 385 471 72 82 618 20
 728 803 92 939 1286 408 22 542 71 836
 77 965 2147 398 416 572 86 689 93 911
 72 87 93 3060 169 233 58 317 453 651
 62 63 86 722 888 916 4508 762 920 5337
 574 78 695 838 97 944 58 95 6184 312
 29 537 770 936 7108 294 515 437 72 568
 636 8189 347 63 418 660 76 821 81 99
 9095 284 362 77 400 693 700 26 34 833
 61
 10184 257 311 52 60 614 888 72
 11445 56 221 57 339 454 561 717 38 57
 71 955 12175 308 66 423 58 653 728 880
 91 915 13079 14 36 580 855 96 935 58
 92 14067 122 40 44 293 71 342 605 765
 70 99 15121 40 41 371 81 539 694 823
 47 16109 460 61 511 15 62 745 81 17099
 133 276 405 42 73 551 58 62 625 753 69
 831 18005 56 174 311 626 46 937 19077
 128 219 371 411 38 517 903
 20063 607 32 86 21000 694 727 90 908
 22002 51 82 131 256 379 411 76 651 749
 61 818 987 23099 464 659 72 628 944
 24352 514 22 802 64 964 25217 805 17
 418 699 846 49 26208 308 70 634 40 727
 825 27050 75 99 157 225 47 382 463 608
 757 28088 213 48 864 763 952 29069
 284 492 651 788 95
 30071 167 298 443 538 732 965 81101
 60 625 57 702 10 816 32151 64 213 87
 426 66 554 62 67 763 88 330455 241 49
 301 58 442 591 815 87 34106 84 292 443
 71 588 35081 86 249 400 69 556 39074
 86 415 27 890 37088 194 737 896 939
 38026 66 112 238 309 561 95 624 738
 39023 164 262 332 413 24 98 682 720
 811
 40020 162 75 96 263 443 544 610 33
 61 62 821 41001 141 54 273 387 422 45
 95 591 708 960 88 42126 38 40 76 711
 43043 49 64 190 253 61 301 42 61 422
 55 77 662 818 91 44392 435 51 68 661
 743 945 45041 105 202 379 506 49 606
 67 86 703 19 61 64 884 46039 117 290
 427 81 523 24 738 905 47035 217 41 67
 490 829 48922 202 55 375 422 505 85
 617 801 49066 394 85 628 706 12 28 39
 837
 50030 137 220 21 530 62 660 97 712
 876 927 51023 120 26 35 220 496 504 21
 42 699 745 819 912 52028 124 75 301

447 631 875 947 53067 98 132 282 350
 72 436 518 939 54172 379 559 98 681
 83 709 80 818 55065 108 92 286 90 477
 826 905 37 56263 440 55 566 647 730
 934 76 57065 144 82 328 566 96 601 52
 76 58108 200 48 72 365 651 87 709 59039
 160 91 235 416 72 655 98 718
 60090 219 574 656 79 721 819 24 930
 40 97 61084 232 364 451 639 97 749 52
 947 62106 69 206 9 319 433 523 748 51
 800 910 44 63014 135 60 91 421 554 72
 61 627 767 802 98 64107 213 391 425 86
 545 669 90 982 65143 232 70 307 433
 699 837 83 66138 89 338 541 630 757
 886 939 67088 94 183 282 95 303 6 69
 406 71 77 715 90 812 76 93 68069 70 97
 211 25 364 95 410 760 85 88 803 61 87
 39440 60 242 434 99 564 704 33 836 91
 920

10160 435 38 506 35 629 812 951 71087
 131 70 241 49 87 306 436 84 519 29 826
 74 959 72009 24 156 65 424 604 935
 76140 87 350 539 776 811 96 74028 167
 489 540 644 54 816 32 60 95 915 75117
 281 441 801 59 959 70 76016 168 93 302
 412 77204 49 87 511 45 81 602 734 832
 82 78351 490 12 744 95 979 79904 296
 9 36 378 451 599 655 837 65
 80211 74 589 800 90 81236 77 78 330
 713 835 82108 16 17 56 235 73 507 82
 665 707 43 901 5 25 83020 64 116 307
 561 74 623 794 808 952 84680 220 41
 498 567 909 56 92 93 85214 20 303 405
 58 571 605 7 765 885 86039 72 81 201
 64 319 68 638 857 87188 324 488 91 711
 991 88919 43 443 574 755 820 89064 110
 17 248 378 478 826 66 909 49
 90022 178 404 12 63 593 707 68 91206
 484 671 92121 54 397 423 503 42 763
 843 86 93044 201 2 74 338 87 460 514
 84 756 875 909 75 94081 197 493 578
 604 95151 465 98 525 37 64 698 795 907
 55 96290 390 64 481 504 55 63 818 930
 97348 58 99 425 95 755 844 84 98049
 216 33 419 34 59 642 888 99066 160 202
 31 345 726 969

100035 134 258 323 500 603 50 706
 809 974 101069 121 750 868 993 102149
 271 377 796 822 103101 89 419 34 38
 715 92 800 999 104087 126 27 57 488
 607 917 40 78 105016 223 39 72 342 541
 58 85 735 887 106114 321 63 710 45 47
 805 52 913 91 107116 51 96 324 68 437
 513 80 728 810 108008 673 700 28 920
 149002 91 130 92 202 48 382 851 966
 73

110040 63 113 422 23 524 810 14 51
 909 94 111082 95 137 68 321 24 62 444
 516 608 112011 40 120 57 261 453 564
 634 50 786 829 61 97 900 113306 687
 701 841 901 114102 220 54 845 47 516
 35 660 115164 443 662 768 815 921 54
 61 83 116223 36 425 76 530 977 117019
 323 404 546 656 65 704 54 56 118360

519 33 84 679 992 119070 117 224 420
 502 16 908 22 43 74
 120172 74 90 500 80 652 96 832 948
 121111 57 216 321 451 63 122099 110
 298 305 58 722 83 972 123059 80 218
 67 419 35 803 907 79 124000 45 92 285
 362 88 442 648 49 125248 515 733 60
 850 126066 120 228 20 420 532 625 99
 774 801 61 934 127131 81 208 394 69
 518 46 784 867 73 972 128234 320 551
 606 27 818 38 12994 395 431 64 82 540
 607 45 849

130037 232 64 92 467 77 626 966 77
 131088 200 54 74 805 905 24 78 132167
 284 449 96 565 651 706 888 133012 39
 138 53 203 832 47 78 37 570 81 675 746
 849 77 134011 216 425 727 55 135504 87
 113 747 91 805 99 136033 114 68 215
 17 431 59 573 914 137517 61 72 84 737
 41 974 138169 266 533 874 905 139010
 114 239 43 339 508 708 48 867

140105 224 363 455 814 141088 98
 131 211 18 378 91 528 86 607 55 59 64
 747 830 142332 429 52 602 58 742 79
 935 143027 165 92 411 537 601 18 68
 754 970 144355 514 47 757 858 97 940
 145023 112 80 208 302 22 68 447 60 612
 20 146106 28 329 529 92 636 788 833
 147019 24 89 120 276 80 448 60 65 729
 82 090 991 148072 288 489 517 54 89

JUBILEUSZ PROF. A. MICHAŁOWSKIEGO
 Znany pianista i pedagog, nieporównany odtwórca dzieł Chopina prof. Aleksander Michałowski obchodzić będzie w dniu 20 b. m. jubileusz 65-lecia działalności artystycznej.

615 69 778 892 94 97 149118 51 374
 639 70 843 907
 150143 212 54 448 967 151051 64 650
 754 58 78 851 95 993 152039 178 217
 412 37 80 611 19 953 153075 132 84 94
 277 603 751 59 63 89 154125 515 80 973
 155055 95 149 81 86 323 75 632 70 92
 727 57 810 156106 40 74 213 429 77 841
 45 849 63 68 943 94 157138 233 388 470
 742 831 944 62 158038 120 51 320 63
 83 529 745 975 159098 110 37 264 352
 628 860 76 92 904

160232 333 65 71 405 565 736 62 85
 869 918 89 161103 65 298 342 84 44 97
 872 162016 98 247 75 84 335 42 52 448
 542 659 743 862 16342 487 995 164497
 571 638 729 82 93 63 165157 61 226
 69 441 512 56 82 631 902 66 166011 221
 39 68 400 955 167069 101 258 469 715
 31 58 918 168049 176 301 4 51 455 57
 80 99 536 652 777 169262 71 304 8 28
 33 488 95 646 53 706 845 58 83 971

PO PRZERWIE
 94 117 271 325 474 529 45 65 840
 1185 238 379 624 935 2046 69 255 313
 83 427 648 814 93 936 3192 421 54 634
 756 803 982 4147 74 255 301 85 413
 827 98 915 5564 746 56 352 83 6117
 204 39 85 352 67 613 61 878 97 952

7053 101 237 56 313 779 905 40 8215
 301 447 699 748 883 9067 83 222 43
 406 520 635 85 730 914
 10065 128 204 851 11075 142 84 91
 396 459 63 94 505 735 831 12314 514
 85 624 30 832 48 902 91 13006 309 500
 40 679 739 48 907 96 14216 42 473
 876 90 900 15 40 15004 162 308 44 659
 932 16139 95 569 607 53 712 17032 268
 314 444 60 700 72 99 18152 67 212 79
 579 607 62 77 90 763 872 19481 649
 728

20260 337 492 867 72 73 949 21111
 284 329 62 657 22095 121 44 288 532
 618 711 926 3001 89 121 237 48 332
 83 453 975 24381 460 712 826 85
 25290 553 69 81 893 27419 80 532 34
 38 788 905 28107 260 96 326 96 642
 29271 321 683 706 956
 30034 156 588 865 31215 346 546
 637 32192 215 41 64 68 316 90 465 501
 610 84 89 729 958 33209 453 500 21
 81 635 909 50 74 34008 494 547 698
 836 38 35026 196 252 359 699 814 76
 96 36270 731 38 992 97 37352 79 410
 76 587 942 38004 196 345 447 606
 39004 226 90 454 59 661
 40028 71 104 258 345 532 57 616 97
 838 41073 176 227 319 76 623 764 816
 44 74 42211 90 350 492 549 677 81 703
 43007 44 195 404 10 714 44115 207
 305 52 559 603 4 851 45223 343 749

10065 128 204 851 11075 142 84 91
 396 459 63 94 505 735 831 12314 514
 85 624 30 832 48 902 91 13006 309 500
 40 679 739 48 907 96 14216 42 473
 876 90 900 15 40 15004 162 308 44 659
 932 16139 95 569 607 53 712 17032 268
 314 444 60 700 72 99 18152 67 212 79
 579 607 62 77 90 763 872 19481 649
 728
 20260 337 492 867 72 73 949 21111
 284 329 62 657 22095 121 44 288 532
 618 711 926 3001 89 121 237 48 332
 83 453 975 24381 460 712 826 85
 25290 553 69 81 893 27419 80 532 34
 38 788 905 28107 260 96 326 96 642
 29271 321 683 706 956
 30034 156 588 865 31215 346 546
 637 32192 215 41 64 68 316 90 465 501
 610 84 89 729 958 33209 453 500 21
 81 635 909 50 74 34008 494 547 698
 836 38 35026 196 252 359 699 814 76
 96 36270 731 38 992 97 37352 79 410
 76 587 942 38004 196 345 447 606
 39004 226 90 454 59 661
 40028 71 104 258 345 532 57 616 97
 838 41073 176 227 319 76 623 764 816
 44 74 42211 90 350 492 549 677 81 703
 43007 44 195 404 10 714 44115 207
 305 52 559 603 4 851 45223 343 749

834 44 990 46284 327 462 80 541 84
 877 958 85 47016 130 69 83 322 482
 725884 48047 210 304 14 339 49 858
 49056 72 480 640 794 8 69944
 50131 269 390 93 451 70 572 611 85
 764 982 51156 58 256 94 355 437 69
 97 516 632 842 924 52063 18

Marzec

17

SOBOTA

Gertrudy

KRONIKA KRAKOWA

Włamywacze w biurach Prokuratury krakowskiej

Krakowskie władze policyjne zaalarmowane zostały wczoraj wiadomością o zuchwałym włamaniu, dokonanym przez nieznaną narazie sprawców do biur Prokuratury przy ul. Senackiej.

Wypadek tak bezczelny włamania nie notowany był jeszcze w kronikach kryminalnych

naszego miasta, dlatego też poruszył on władze śledcze, które uruchomiły cały swój aparat, aby wykryć zuchwałych złoczyńców.

Ustalono, że włamywacze dostali się do biur Prokuratury krak. Sądu okręg. karnego przez podkop z chodnika w ulicy Senackiej. Podkop ten wy-

konali pod kratą okienka piwnicznego. Bliższe szczegóły, dotyczące włamania i ewentualnej kradzieży, trzymane są w ścisłej tajemnicy ze względu na dobro toczącego się śledztwa, które prowadzi komendant P.P. nadkom. Reszczyński i naczw. wydz. śledczego nadkom. Polak.

Wykrycie handlarzy eteru w Krakowie

W dniu wczorajszym policja krakowska wpadła na trop zbrodniczej działalności, uprawianej przez nielegalny handel eterem, który jest bardzo szkodliwym dla zdrowia narkotykiem.

Oto aresztowano dwóch krakowskich kupców: Berla Manesa Perlmana, l. 36 i 29-letniego Herscha Meilocha Bindera za nielegalny handel eterem i wysyłanie tej trucizny do powiatów: gorlickiego i grybowski. Rozlewem eteru do flaszek i wysyłką do różnych miejscowości trudnił się Perlman, a Binder inkasował pieniądze.

Zbrodniarze ukrywali eter w zamaskowanej „kuczce”, stoją-

cej na podwórku domu przy ul. Legionów 4 w Krakowie, a wynajęte od właściciela tej realności.

Podczas rewizji znaleziono w owej „kuczce” dwa dymiony o wadze 140 kg. zawierający eter rozpuszczony, przygotowany do rozlewu i wysyłki. Nadto znaleziono 8 sztuk skrzyń drewnianych, napełnionych próżnymi fiolkami w słomiankach, oraz przybory do napełniania flaszek, jak: węże gumowe, korki i t. p. Charakterystycznym jest, że skrzynki drewniane miały wybitą markę fabryczną „A. Piasecki”, celem uniknięcia podejrzeń przy transporcie zaka-

zanych towarów i wprowadzenia w błąd.

Spryt ten jednak nie pomógł zbrodniarzom, którzy, jak się okazało w toku dalszych dochodzeń, są zawodowymi handlarzami eteru, który rozsprowadzali między ubogą ludność wymienionych powiatów, siejąc wśród niej zniszczenie zapomocą tej trucizny.

Aresztowani handlarze wpadli już raz w ręce policji i wyszli z nich chwilowo na wolność, gdyż stwierdzono, że przeciw Perlmanowi i Binderowi toczy się śledztwo w Sądzie okręg. w Jaśle o nielegalny handel eterem. Teraz już nie prędko wyjdą na wolność.

Strzelanina na tle sporu o majątek

We wsi Zasław, w pow. krakowskim, toczył się od pewnego czasu spór na tle majątkowym między kilkoma tamtejszymi rodzinami. Widocznie nikt nie okazywał chęci do ugody, skoro spór ten stał się przyczyną nast. zajścia:

W dniu 6 marca 1933 r. pod zamknięty dom rodziny Brosiów przyszedł 25-letni Józef Zbroja i strzelił pięć razy z rewolweru,

mierząc w zamknięte drzwi mieszkania, w którym wówczas znajdowali się: Józef i Franciszka Brosiowie, oraz Katarzyna Stefańska.

Na szczęście, strzały nie zraniły żadnej z tych osób, choć one narażone były przez to na niebezpieczeństwo utraty życia.

Po tych strzałach Zbroja wymierzył rewolwer w stronę niejakiej Rozalji Franczakowej i

wystrzelił. Nie trafił jednak Franczakowej, kula zaś zraniła lekko Józefa Brosia.

Za te czyny osk. Zbroja odpowiadał wczoraj przed sądem karnym w Krakowie.

Po przesłuchaniu oskarżonego sędzia dr. Zaliński odroczył rozprawę celem wezwania świadków.

Oskarżał prok. dr. Topiński, bronił adw. dr. Skiba.

Rzeźnik z Piasków Wielkich zamordował zięcia

Przed Trybunałem Sądu karnego w Krakowie stanął wczoraj 58 letni Józef Czapla, rzeźnik z Piasków Wielkich pod Krakowem, oskarżony o to, że w dniu 2 września 1932 r. ugodził nożem w brzuch niejakiego Andrzeja Bilskiego, skutkiem czego ranny wyzionął ducha.

Tło tego krwawego czynu przedstawia się następująco:

W roku 1926 Andrzej Bilski ożenił się z pasierbicą oskarżonego, która jednak nie była dobrą żoną, albowiem od samego początku pożycie małżeńskie Bilskich nie wróżyło nic pomyślnego, a przytem Czapla ciągle groził swemu zięciowi, że go zabije. Nienawiść ta płynęła stąd, że matka żony Bilskiego zapisała cały swój majątek pasierbom, a

to dlatego, że oskarżony, nalogowy alkoholik, przepił znaczną część majątku.

Krytycznego dnia Czapla przyszedł do domu pijany i zaczął wyprawiać awantury, rzucając gwałtownie w drzwi mieszkania Bilskiego. Skutkiem hałasu przebudziło się dziecko, a wtedy Bilski wyszedł z mieszkania, aby uspokoić swego teścia. Między oboma wywiązała się utarczka słowna, poezem Czapla wpadł do swego mieszkania, pochwycił noż rzeźniczy i ugodził nim w brzuch Bilskiego z taką straszną siłą, że denatowi wypłynęły wnętrzności.

Natychmiast zawiadzano pogotowie ratunkowe z Krakowa, które nieszcześniego odwiezło

do szpitala św. Łazarza. Nie wiele to jednak pomogło, albowiem Bilski wyzionął ducha w strasznych męczarniach, zanim przystąpiono do operacji.

Postawiony przed Sądem osk. Czapla przyznał się do winy, tłumacząc jednak swój zbrodniczy czyn stanem zupełnego opilstwa.

Sąd uznał osk. Czaplę winnym zabójstwa i skazał go na 2 lata więzienia, a karę zawiesił warunkowo, skutkiem czego Czapla został wypuszczony na wolność.

Kompletowi sędziowskiemu przewodniczył s. s. o. Pilarzki, wotowali: dr. Stuhr i dr. Merunowicz, osk. prok. dr. Garbaczewski, bronił adwokat dr. Plezowski.

Fikcyjne bankructwo przed sądem

Dwaj kupcy krakowscy Abusch Kopel i Aron Rosenberg założyli w styczniu 1933 w Krakowie spółkę handlową pod firmą „Wagtum”. Widocznie jednak interesy nie szły zbyt dobrze, dlatego też po kilku miesiącach Rosenberg rzekł się udziału w spółce, a wówczas Abusch począł robić zamówienia na prawo i na lewo, dając na pokrycie weksle, rzekomo klientowskie, podpisane przez niejakiego Wiktora Wertala ze Sosnowca.

Machinacje te trwały przez pewien czas. Gdy jednak weksle poszły do protestu, okazało się, że nie mają pokrycia. Wertal bowiem jest szwagrem Abuscha i nie posiada żadnego majątku, Abusch natomiast schował towar i ogłosił bankructwo czyli „plajtę”.

Niestety epilog tej „plajty” rozegrał się przed sądem karnym w Krakowie, przed którym wczoraj stanął Abusch Kopel, oskarżony o to, że ukrył majątek swój w postaci różnych towarów, wart. 10.398 zł. u niejakiego Hermana Taflera, zam. przy ul. Bonerowskiej 5. Tafler więc również zasiadł na ławie

Tramwaj najechał na auto na ul. Florjańskiej.

Wczoraj po południu na ulicy Florjańskiej, przejeżdżające tamtędy auto Nr. Kl. 1593, prowadzone przez Franciszkę Żadką z Pińczowa zostało potrącone przez wóz tramwajowy linii Nr. 1. Skutkiem zderzenia samochód został silnie uszkodzony.

oskarżonych za to, że dopomógł osk. Abuschowi do ukrycia inkryminowanych przedmiotów.

Przewód sądowy nie wykazał winy oskarżonych, dlatego Sąd wydał wyrok uwalniający obydwóch od winy i kary.

Rozprawę prowadził s. o. dr. Janicki, oskarżał prok. dr. Pańnek, bronił adw. dr. Söhnel.

Skazanie nożownika w Krakowie.

W dniu 5-go stycznia b. r. 25-letni szewc Tadeusz Mroczek z Prądnika Białego na tle porachunków osobistych ugodził nożem w brzuch Jana Basztek tak silnie, że wypruł mu jejita. Mroczek stanął wczoraj przed Sądem karnym w Krakowie, który za to przestępstwo skazał go na 1 rok więzienia. Osk. bronił adw. dr. Kohanc.

ZAKŁAD POGRZEBOWY „AETERNITAS”
Kraków, Mikołajska 14
tel. 140-47 — (obecnie emeryt. asesor Wojew. Krakowskiego Karola Wagi), urządza pogrzeby, przeprowadza ekshumacje i wywozy zwłok za dogodnych warunkach.

Repertuar teatrów krakowskich

Teatr im. J. Słowackiego
Sobota 7.30 wiecz. „Król Stefan”

Teatr Żydowski (Bocheńska 7)
Sobota 8.45 wiecz. Icykl „ganew”

Co grają w kinach krakowskich?

Adria: „Sekret kobiety”
Apolo: Urwis z Hiszpanji
Atlantyc: „Kawalkada i dziewczę z krainy burz”
Dom Żołnierza: „Ostatni romans”
Muzeum: „Droga do raju”
Promień: „Dziewczęta”
Sztuka: „Klub diamentowców”
Słońce: „Quo vadis?”
Uciecha: „Marsz Rakoczezo”

RADIO

Sobota 17 marca 1934.

Kraków. Godz. 7.00 Audycja poranna, 11.40 Przegląd prasy, 11.57 Hejnał, 12.05 Transm. z Warsz., 16.00 Audycja 16.40 Francuski z Warszawy, 16.55 Transm. z Wilna, 17.00 „Na ezasie”, 18.00 Transm. z Warszawy, 19.05 „Co słycać na świecie”, 19.20 Rozmaitości, 19.43: Wiadomości sportowe, 19.46 Transmisja z Warszawy, 22.00 Muzyka, 22.15 Transmisja z Warsz., 23.05 Transm. z Wilna.

Nocny dyżur aptek:

Apteka pod Złotą Głową Rynek 13, pod Trzema Koronami Ratoryka 1, Czternasta Lubicz 7, Stradom 6, im. Król. Jadwigi Karmelicka 9. Pogorza pod Orlem Plac Zgody 18.

Nocne dyżury lekarskie

Dr Baranowski Włodzimierz Tatarska 11, dr Horowitz M. Jasna 7, dr Szancer Henryk Starowińska 60 tel. 129-47, dr Zopoth Artur Rynek Kleparski 5 tel. 102-18.

Kraków przed Imieninami Marsz. Józefa Piłsudskiego.

W niedzielę, jako w przeddzień głównych uroczystości Imienin Marszałka Józefa Piłsudskiego odbędą się w poszczególnych organizacjach i związkach krakowskich akademje i obchody lokalne.

W Zakładzie im. Ks. Siemaszki odbędzie się w dniu 18 b. m. rewja drużyn harcerskich Krakowa, pomyślana jako hold imieninowy dla Protektora Związku Harcerstwa Polskiego I. Marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego

W zakładach i instytucjach opieki nad dziećmi i młodzieżą urządzone zostaną specjalne obchody dla dzieci.

Przedśmiertne chwile ś. p. Babińskiej.

Wczoraj już donosiliśmy, że w szpitalu św. Łazarza zmarła ś. p. Marja Babińska, tragiczna ofiara krwawego dramatu miłosnego, który przed kilkoma dniami rozegrał się u zbiegu ulic: Długiej i Aleji Słowackiego.

Przed śmiercią, spowodowaną głównie ciężkim postrzałem w kregostup, ś. p. Babińska, która aż do momentu zgonu zachowała całkowitą przytomność, wyraziła życzenie zobaczenia się ze swym mordercą, Zajączkowskim, przebywającym nadal w wojskowym więzieniu karno-śledczym przy ul. Montelupich.

Niestety, twarda litera prawa zabrania spełniania takich życzeń.

Nadto Babińska prosiła swoje siostry, aby przybrały ją do trumny w najlepszą suknię oraz by w pogrzebie jej wzięła udział orkiestra wojskowa 20 p. p.

Tragiczny zgon ś. p. Babińskiej wywołał żywe współczucie w kołach jej znajomych, wśród których cieszyli się jej jaźnią i życzliwością.

Z teatru im. J. Słowackiego

Dzisiaj w sobotę pierwsze przedstawienie dramatu historycznego Kazimierza Brończyka p. t. „Król Stefan”, w opracowaniu reż. J. Karbowskiego.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Kraków ul. Na Gródku 2 — Telefon 173-02 (od godz. 8—11 w poł.)

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej cała strona 800 zł., pół strony 500 zł. 1 wiersz. mm. 50 gr.

Drobne 15 gr. za wyraz.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca: Alfred Kwiatkowski.

Drukarnia Monopol, Kraków, Na Gródku 2.